

วินัยข้าราชการพลเรือน

แบ่งออกเป็น 6 หมวด

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

วินัยต่อประเทศชาติ

สนับสนุนการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตย

วินัยต่อผู้บังคับบัญชา

- ปฏิบัติตามคำสั่ง
- ไม่รายงานเท็จ
- ไม่กระทำการขัดผู้บังคับบัญชา

วินัยต่อประชาชน

- ให้การต้อนรับที่ดี
- อำนวยความสะดวก
- ให้ความเป็นธรรม
- ไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม

วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่

- ซื่อสัตย์ สุจริต / ไม่คิดคดโกง
- ปฏิบัติตามกฎหมาย / ข้อระเบียบ
- อุทิศเวลาให้ข้าราชการ
- ไม่ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ / ไม่ทอดทิ้งงาน
- ไม่อาศัยตำแหน่งหาผลประโยชน์

วินัยต่อผู้ร่วมงาน

- สุขภาพ เรียบร้อย
- รักษาความสามัคคี
- ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- ไม่กดขี่ หรือ ช่มเหล่งกัน
- ไม่กลั่นแกล้งกัน
- ไม่ล่วงละเมิดทางเพศ

วินัยต่อตนเอง

- รักษาเกียรติศักดิ์
- ไม่ประพฤติชั่วร้ายแรง
- ไม่กระทำความผิดอาญาจนถูกจำคุก

โทษทางวินัย

1. ภาคทัณฑ์
2. ตัดเงินเดือน
3. ลดเงินเดือน
4. ปลดออก
5. ไล่ออก

สิทธิประโยชน์ พนักงานราชการ

สิทธิประโยชน์ของพนักงานราชการ พ.ศ. 2554

ลาป่วย

การลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง โดยนับแต่วันทำการตั้งแต่ 3 วันขึ้นไป ต้องมีใบรับรองแพทย์

สิทธิลาทิจส่วนตัวได้ปีละไม่เกิน 10 วันทำการ

ลากิจ

ลาพักผ่อน

สิทธิลาพักผ่อนปีละ 10 วัน สะสมวันลาปีต่อปี รวมกับปีปัจจุบันไม่เกิน 15 วันทำการปฏิบัติงานไม่ครบ 6 เดือน ไม่มีสิทธิลาพักผ่อน

สิทธิลาคลอดบุตรครั้งหนึ่งได้ 90 วัน (นับต่อเนื่องรวมวันหยุดราชการ)

ลาคลอดบุตร

ลาอุปสมบท

หรือลาไปประกอบพิธีฮัจญ์

สิทธิลาได้ จำนวน 1 ครั้ง ไม่เกิน 120 วัน (นับต่อเนื่องรวมวันหยุดราชการ) ต้องได้รับการจ้างต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 4 ปี

การลาเพื่อรับราชการทางทหาร ในการเรียกพลเพื่อตรวจสอบ หรือระดมพล

ลาได้ตามระยะเวลาที่ทางราชการทหาร กำหนด เมื่อพ้นกำหนดให้รายงานตัวกลับ เข้าปฏิบัติงานภายใน 7 วัน

5 สถาน โทษทางวินัย

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

▶ โทษสำหรับการกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง มี 3 สถาน ดังต่อไปนี้

ภาคทัณฑ์ ภาคทัณฑ์ ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดเล็กน้อย

ตัดเงินเดือน ตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ 2 หรือร้อยละ 4 ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลา 1 เดือน หรือ 2 เดือน หรือ 3 เดือน*

ลดเงินเดือน ในอัตราร้อยละ 2 หรือร้อยละ 4 ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ*

▶ โทษสำหรับการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง มี 2 สถาน ดังต่อไปนี้

ปลดออกจากราชการ ลงโทษให้พ้นจากราชการ โดยได้รับบำเหน็จบำนาญ เสมือนผู้นั้นลาออกจากราชการ

ไล่ออก ลงโทษให้พ้นจากราชการโดยไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญ

ผิดวินัยร้ายแรง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551

ปฏิบัติหรือละเว้น

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
หรือโดยทุจริต

ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง
หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อ
ราชการอย่างร้ายแรง

ละทิ้งหรือทอดทิ้ง

หน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร
เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ละเว้นการกระทำอันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา 80 วรรค 2 และมาตรา 82(11) หรือ
ฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา 83(10)
ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

กระทำความผิดอาญาจนได้รับลงโทษจำคุก
หรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษา
ถึงที่สุดแล้วแต่เป็นโทษจำคุกโดยคำพิพากษา
ถึงที่สุดแล้วแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้รับ
กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ละเว้นการกระทำอันเป็นการไม่ปฏิบัติ
ตามมาตรา 82 หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตาม
มาตรา 83 อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่
ราชการอย่างร้ายแรง

ละทิ้งหน้าที่ราชการ

ติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกิน 15 วัน

เป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง